

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๓/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐/๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นางสาววันดี ศรีประจักษ์ชัย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของเจ้าพนักงานตำรวจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาววันดี ศรีประจักษ์ชัย (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ นางสาวสุชาดา สืบสอาด (ผู้เสียหาย) กล่าวหาว่า ผู้ร้องบุกรุกและรบกวนการครอบครองบ้านของผู้เสียหาย ซึ่งตามบันทึกการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจให้เหตุผลว่ามีหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดอาญา และมีเหตุอันควรเชื่อว่า จะหลบหนีหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่นแก่ผู้เสียหาย แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาล ออกหมายจับผู้ต้องหาได้ และผู้เสียหายชี้ยืนยันให้จับกุม เจ้าพนักงานตำรวจจึงเข้าควบคุมตัว เพื่อนำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ในชั้นสอบสวนผู้ร้องให้การปฏิเสธ ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ พนักงานอัยการจังหวัดกระบี่ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ร้อง เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดกระบี่ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๑๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๓๕/๒๕๕๘ ในความผิดฐานบุกรุก เหนี่ยวช้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๔ ระหว่างสอบสวนผู้ร้องถูกควบคุมตัว ตั้งแต่ถูกจับกุมและถูกขังตามหมายของศาลจังหวัดกระบี่ ต่อมาศาลจังหวัดกระบี่ได้มีคำพิพากษา

เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ว่า ผู้ร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๔ จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท ผู้ร้องรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง และไม่ปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน การที่บุกรุกเข้าไปในบริเวณบ้านผู้เสียหาย ไม่ปรากฏว่าได้เข้าไปทำร้ายร่างกายหรือเข้าไปก่ออันตรายร้ายแรงอย่างใด พฤติการณ์แห่งคดี ไม่ร้ายแรง และผู้ร้องต้องขังระหว่างพิจารณาคดีนานถึง ๑๕ วัน น่าจะรู้สึกเจ็บทรมานในสิ่งที่ตน ได้กระทำให้ไป เพื่อให้โอกาสผู้ร้องกลับตัวเป็นพลเมืองดีอีกครั้ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี แต่เห็นควรควบคุมความประพฤติไว้ และให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ จำนวน ๓ ครั้ง ภายในกำหนด ๘ เดือน และหากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของเจ้าพนักงานตำรวจในขั้นตอนการจับกุมตัวผู้ร้อง ไม่มีการแจ้งสิทธิให้ผู้ร้องทราบ รวมทั้งแจ้งข้อกล่าวหาโดยไม่มีส่วนพบเห็นการกระทำความผิด และยังไม่ได้พิสูจน์ว่าผู้ร้องกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แต่อ้างความจำเป็นหรือมีเหตุสมควร จึงทำการจับกุมอันเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง และขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) ขอให้วินิจฉัยว่าการกระทำของเจ้าพนักงานตำรวจขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

(๒) ขอให้วินิจฉัยว่าการที่ผู้ร้องเป็นผู้เคยถูกศาลจังหวัดกระบี่พิพากษาว่ากระทำความผิดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดดังกล่าว

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศและให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑) โดยที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การดำเนินการใดส่วน หรือการดำเนินการอื่นใดตามหน้าที่และอำนาจของศาล ซึ่งดำเนินการ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงพิจารณาวินิจฉัยคดีนี้ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่ เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว...”

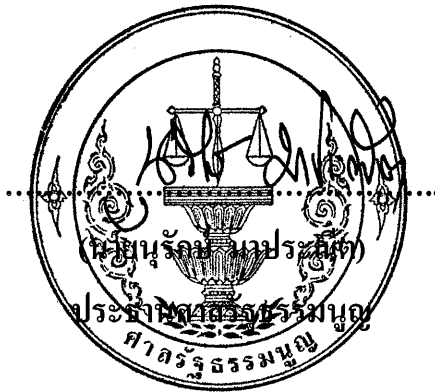
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่าการกระทำของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ของผู้ร้อง จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคสอง ซึ่งข้อเท็จจริงตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง เป็นการที่เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผู้ร้องก็ชอบที่จะยกขึ้นเป็น ข้อต่อสู้ในชั้นการพิจารณาของศาลยุติธรรม แต่ปรากฏว่าผู้ร้องให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณาคดี และวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ศาลจังหวัดกระบี่ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดฐานบุกรุก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๔ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าเป็นเรื่องที่อยู่ใน ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นกรณีที่

- ๔ -

ไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำร้องได้ตามมาตรา ๔๗ (๔) ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับ
คำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

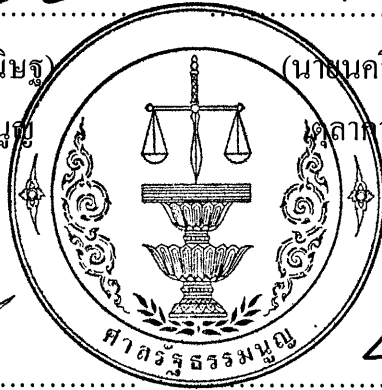
(คำสั่งที่ ๒๓/๒๕๖๑)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นางนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ